

К а р а н д и л а,
(юли, 2009 г.)

Мото:

Влез в свободата

Драматизация: пастор Митко ДИМИТРОВ

ОТКРИВАНЕ

МОИСЕЙ

Пирамиди. Пирамиди. П и р а м и д и!
Човече, з н а е ш л и ... к а к в о с а т е?
Гробища! Гробници на фараони сити!
А във тях кипи кръвта на нашите ръце –
това е шум от нашите сълзи!
Наоколо е само пясък – с а м о пясък!

(Навежда се, взема шепа пясък и го хвърля
към публиката.)

И как ме гледа той със хиляди очи –
и вика, вика: “Избави! И з б а в и!”.

(Гледа в пясъка, останал в дланта му. Леко го изсипва
на земята – сякаш соли ядене.)

Това са х о р а ... Б Е З Н А Д Е Ж Д А...
Цял живот да мъкнеш камъни на гръб
и в собствената пот да се удавиш!...
Да те з а б р а в и и п р а х ъ т!...
Г р е х ъ т... е ф о к у с н и к м о г ъ щ –
от бистрите цветя на рая
к р ъ г л о г р о б и щ е извая!

(Някой трябва да търкулне на сцената глобус или
балон, оцветен като географски глобус.)

(МОИСЕЙ взема някаква тъмна кърпа. Отваря я. В нея се виждат кости. Докосва ги почтително. Повдига една, много бавно се навежда и я целува. Ръцете му треперят.)
(Междувременно идва ААРОН, който недоумява.)

ААРОН
Нима сред този ден честит
съм длъжен кости на умрял да гледам?

МОИСЕЙ
Братко, помни:
това са... в е н и т е на бащината в я р а...

(Приближава се небесен ангел... и прекъсва Моисей.)

АНГЕЛ (към Аарон)
Това са костите на Йосиф.
В я р а т а му идва с вас на път.

ФАРАОНЪТ (крещи)
Докарайте ми тук стотици колесници!
Моят дом потъна в кръв –
цял Египет в скръб се валя!
Т р ъ г в а м срещу... сабята на бог...
да върна Израел...
Не си мислете, че със своите ръце
на тухлите живот ще вдъхвам!
Аз съм фараонът
и пред мен ще коленичи всяка плът!

(Група евреи стоят настрана. Единият проговаря.)

ЧОВЕК ОТ НАРОДА
Нямаше ли гробища в Египет,
че ни водите до тук?
Живяхме сред умора, болести, боклук,
но още помним онзи лук,
който ни поддържаше за труд!

МОИСЕЙ
Избавлението почва днес,
но аз не знам какво, кога и как
от нас ще иска Бог.

(Моисей коленичи и шепне нещо – не се чува.
Извърща глава, сякаш слуша някого.)

БОГ (на запис)
Защо викаш към Мен?
Кажи на Израел, че... пътят е н а п р е д!

Нека да вървят н а п р е д !

МОИСЕЙ

Господи, не чух добре.

Н а п р е д ли каза?

(Заслушва се отново – 3 секунди. Проговаря отново.)

Н а п р е д?

Но там... Ч е р в е н о т о м о р е ... (заеква)

се пени и се кани да глътне,

както жабата комар поглъща...

Господи, аз н я м а м к о р а б и,

н я м а м с а л д о р и!

Не може ли п о к р а й

Червеното море да м и н е м?

(Моисей пак се ослушва; изчаква; хваща се за устата;
обръща се и отива при народа. Говори нещо с гръб към
публиката. Някой от народа се провиква към Моисей)

Тук луд ли си? Или ще полудяваш?

Ние сме разумни. Как се стъпва по вода?

Не е прилично да се гавриш със почтени хора!

Червеното море не е египетска шега!

Вече свикнахме със пясък – сега пък по вода!

За риби ли ни смяташ?

Щом считаш себе си за рак, потегляй сам!

Тръгвай – и върви във крак!

Нека видим

твоя с м ъ р т е н м а р ш сред м р а к!

(Водата на морето внезапно се разделя. Да се пусне някакъв
шум от падаща вода по уредбата. От народа идват викове.)

Това е чудо!

Чудесата са възможни!

Тичайте по сухо!

Прав е Моисей – кривото дърво сме ние!

Грях е в Божията воля

гордостта да хвърлиш!

(репликите трябва почти да се застъпват;

умишлено някои неща са недоизказани!)

(Народът се суети.)

МОИСЕЙ

Г о с п о д и, б л а г о д а р я Ти!

Сега к ъ де ме праща Твоята премъдрост?

АНГЕЛ (взема факла – огнения стълб - тръгва)

Гледайте к ъ де отивам аз

и с моите к р и л е летете!

МОИСЕЙ

Но... н а к ъ д е?

БОГ (на запис)

К ъ м М е н и в М е н!

В л е з в ъ в с в о б о д а т а!...

Ти... и ц е л и я т народ.

МОИСЕЙ

Бог ни даде И З Х О Д от Египет.

А сега ни дава В Х О Д в ъ в Ханаан:

НАРОДЕ МОЙ, ВЛЕЗ В СВОБОДАТА!

Рецитиране на Изх. 15:11,17 (Мариам)